

Juan Diego Flórez & Sinfonía por el Perú —Àries d'òpera i romances de sarsuela

Palau Grans Veus

Dissabte, 21 de setembre de 2024 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Amb la col·laboració de:

**ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Juan Diego Flórez, tenor

Orquesta Juvenil Sinfonía por el Perú

Ana María Patiño-Osorio, directora

I

Vincenzo Bellini (1801-1835)

Norma

Sinfonia

I Capuleti e i Montecchi

“O di Capellio... È serbata a questo acciaio... L’amo tanto e m’è sì cara”

Gaetano Donizetti (1797-1848)

Roberto Devereux

“Ed ancor la tremenda porta.... Come uno spirito angelico... Bagnato il sen di lagrime”

Gaetano Donizetti / Matteo Salvi (1816-1887)

Il Duca d’Alba

“Inosservato penetrava... Angelo casto e bel”

Giuseppe Verdi (1813-1901)

La forza del destino

Sinfonia

Jerusalem

“L'émir auprès de lui m'appelle... Je veux encore entendre”

II

Charles Gounod (1818-1893)

Roméo et Juliette

Entr'acte de l'acte II.

"L'amour!... Ah, lève-toi, soleil"

Jacques Offenbach (1819-1880)

Orphée aux enfers

Can-can

La belle Hélène

"Au mont Ida"

Ruperto Chapí (1851-1909)

La revoltosa

Preludio

José Serrano (1873-1941)

La alegría del batallón

"Al mismito rey del moro"

Pablo Luna (1879-1942)

La pícaro molinera

"Mi locura... Paxarín tú que vuelas"

Reveriano Soutullo (1880-1931) / **Juan**

Vert (1890-1931)

El último romántico

"Bella enamorada"

Gerónimo Gimenez (1854-1923)

La boda de Luis Alonso

Intermedio

Agustín Lara (1897-1970)

Granada

Durada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 45 minuts

La durada del concert és aproximada.

#òpera #gransfigures

JONAS KAUFMANN

JUAN DIEGO FLÓREZ

GUSTAVO DUDAMEL

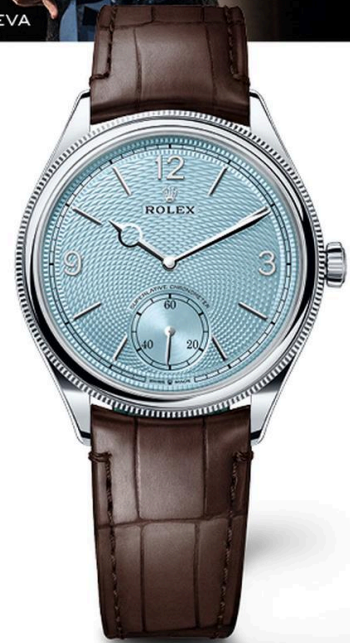

SONYA YONCHEVA

QUE SUENE LA MÚSICA

Todo comienza con un movimiento. Hecho de tensión y relajación, de serenidad y emoción. De menor a mayor. Una voz, luego otra y, después, una multitud. Es calmante, conmovedora, estimulante. Tan profunda como nuestros recuerdos y tan luminosa como nuestras ilusiones. Es a la vez llamada y respuesta. Se alimenta de inspiración, se perpetúa con pasión y sigue viva a lo largo de generaciones. Es tan vital como la respiración y tan esencial como el movimiento. **Es, en más de un sentido, la expresión más pura de vida.**

#Perpetual

PERPETUAL 1908
EN PLATINO

ROLEX

Poema

Lied

Sedejaré la mar, damunt l'escletxa oberta
per la llum resplendent
que encega el vent amb la claror dels dies.
Traço el teu verb en fràgils carritxeres
i em perdo, desvalgut,
en els bronzes que escup la terra en flor.

S'esmunyen salvatgines que no veig.
Et tinc a prop, tan certa,
i el lloc de la distància és un prodigi d'aus
que aletegen en l'ombra del meu vespre.
Pupil·la i cor, pel temps que així entreveies
i que ara és u: rodó, curull d'imatges,
precís en un mirar que et multiplica en veu.

Arriba a mi. I en fer-hi cap
que un cant secret t'eixordi:
més pur, més alt, més teu.

Sigues l'astor que vola i que se'n va:
rapinya'm el dolor, perquè et recordi.

Lluís Calvo

Del llibre *Opus spicatum*.

Lleida: Pagès Editors, 2000.

Palau de la
Música Catalana
Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Comentari

Música i solidaritat

Juan Diego Flórez torna al Palau de la Música Catalana, un escenari que l'ha vist néixer, créixer i consolidar-se com tota una estrella internacional de l'òpera. En aquesta ocasió el gran tenor peruà inaugura el cicle Grans Veus amb un acompanyament molt especial, fruit de l'esperit solidari del cantant sud-americà: actuarà acompanyat de l'Orquesta Juvenil Sinfonia por el Perú, l'organització creada per ell mateix fa tretze anys per ajudar nens i adolescents del seu país, que poden trobar en la música un camp per al desenvolupament personal i artístic.

La Fundació del cantant va molt més enllà de l'àmbit de la cultura, ja que s'ha plantejat que, mitjançant l'ensenyament col·lectiu de la música, es puguin dur a terme autèntics processos de transformació social. I ja són més de sis mil els nens que s'han vist beneficiats amb aquesta lloable iniciativa generada segons els criteris d'El Sistema que va crear a Veneçuela José Antonio Abreu fa cinquanta anys. Actualment Sinfonia por el Perú compta amb un cor i amb l'orquestra que enguany debuta al Palau com a part d'una gira que també la portarà, sempre al costat de Juan Diego Flórez, a Madrid, Viena, Ginebra i París.

Sota la batuta de la colombiana Ana María Patiño-Osorio, l'Orquesta Juvenil Sinfonia por el Perú mostrarà la seva flexibilitat passejant-se pel *bel canto* romàntic, pel repertori francès i per la sarsuela. Malgrat que Flórez va assolir categoria d'estrella, sobretot per l'obra rossiniana, aquesta nit interpretarà àries dels altres dos grans representants belcantistes, Bellini i Donizetti; del primer cantarà l'ària i *cabaletta* de Tebaldo “È serbata a questo acciaro... L'amo tanto e m'è si cara”, d'*I Capuleti e i Montecchi*, per saltar després al protagonista de *Roberto Devereux* de Donizetti amb “Come uno spirito angelico... Bagnato il sen di lagrime”. En ambdós casos Flórez lluirà les característiques que l'han fet famós: un fraseig prodigiós gràcies al seu control del *fiato*, cant *legato* i domini dels aguts. A tots dos autors s'afegeix Matteo Salvi, col·laborador i alumne de Donizetti que va aportar l'ària “Angelo casto e bel” a l'òpera inconclusa *Il Duca d'Alba* del seu mestre, que després la faria servir a *La favorite* (“Ange si pur”).

L'únic exemple de reciclatge musical a l'obra de Verdi el representa la *grand-opéra Jérusalem*, en què el compositor fa servir part dels seus *I lombardi*; avui se n'escoltarà l'ària del protagonista, "Je veux encore entendre", antesala de dos exemples més del repertori francès aquesta nit, l'ària de Roméo "Ah! Lève-toi, soleil!", de *Roméo et Juliette* de Gounod, i "Au mont Ida", de l'opereta *La belle Hélène* d'Offenbach.

El concert acabarà amb *Granada*, una cèlebre cançó popular d'Agustín Lara que arribarà després de tres romances: "Al mismito rey del moro", de *La alegría del batallón*, un "cuento militar en un acto" de José Serrano (1909); "Paxarín, tú que vuelas", de *La pícaro molinero*, sarsuela que Pablo Luna estrenà el 1928 al Teatro Circo de Saragossa, i la sentimental "Bella enamorada", d'*El último romántico* de Soutullo i Vert, sarsuela estrenada al Teatro Apolo de Madrid el mateix any que l'anterior.

Pablo Meléndez-Haddad, periodista i crític musical

Biografies

Juan Diego Flórez, tenor

© Gregor Hohenberg

Nascut a Lima (1973), va iniciar la seva carrera musical de ben jove cantant i tocant música peruana, pop i rock. Als disset anys va entrar al Conservatorio Nacional de Música de Lima i tres anys després va guanyar una beca per estudiar cant al Curtis Institute of Music de Filadèlfia. El 1996 va debutar professionalment al Rossini Opera Festival de Pesaro, en substituir el cantant en el rol de tenor principal (Corradino) de *Matilde di Shabran* de Rossini. Un debut que va ser un gran èxit i que marcava l'inici d'una carrera estel·lar. Aquell mateix any, amb només vint-i-tres anys, va debutar a La Scala de Milà, dirigit per Riccardo Muti en la inauguració de la temporada 1996-97. Des d'aleshores ha actuat constantment als teatres i les sales més importants del món al costat de directors de fama internacional.

Als inicis de la seva carrera, Juan Diego Flórez va assolir un renom especial per les interpretacions en el repertori belcantista, especialment les òperes de Rossini, Donizetti i Bellini. Els darrers anys les seves interpretacions d'herois romàntics francesos li han valgut igualment un gran reconeixement del públic i la crítica. Els seus debuts més recents inclouen Roméo (*Roméo et Juliette*) a l'Staatsoper de Viena, Gennaro (*Lucrezia Borgia*) al Festival de Salzburg i a la Bayerische Staatsoper de Múnic, Hoffmann (*Les contes d'Hoffmann*) a l'Opéra de Montecarlo, Ricciardo (*Ricciardo e Zoraide*) al Rossini Opera Festival, Alfredo (*La traviata*) a la Metropolitan Opera de Nova York, Des Grieux (*Manon*) a la Staatsoper de Viena, Werther (*Werther*) a la Royal Opera House, Rodolfo (*La bohème*) a l'Oper de Zúric el 2020 i Faust (*Faust*) a la Staatsoper de Viena.

El cantant té un ampli catàleg de cedés en solitari, així com també òperes senceres en CD i DVD. Ha estat reconegut com un dels millor tenors de la història per la BBC i ha rebut nombrosos premis i guardons, incloent-hi la distinció més alta atorgada pel Perú, la Gran Creu de l'Orde del Sol. El 2022 va ser nomenat director artístic del Rossini Opera Festival.

El 2011 Juan Diego Flórez va fundar Sinfonía por el Perú, un projecte d'inclusió social que té com a finalitat afavorir el desenvolupament personal i artístic de nens i joves en situació de vulnerabilitat mitjançant la creació d'orquestrades i cors per tota la geografia del país. Com a reconeixement per la seva tasca va ser nomenat Ambaixador de Bona Voluntat de la UNESCO i premiat pel World Economic Forum amb el Crystal Award.

Orquesta Juvenil Sinfonía por el Perú

Està formada per més de 150 joves procedents dels nuclis d'ensenyament musical de Sinfonía por el Perú i té un repertori que abasta des de la música peruana i llatinoamericana fins a obres internacionals d'alt nivell artístic.

En l'àmbit nacional, l'orquestra ha participat en esdeveniments i temporades d'òpera importants. Ha acompanyat Juan Diego Flórez en innumerables presentacions, com el concert ofert el 2017 a l'Estadio Nacional en benefici dels damnificats del Niño Costero, els concerts de celebració pels primers set anys d'existència de Sinfonía por el Perú el 2018 i el concert *Serenata al Perú* a la plaça Mayor de Lima el 2019, entre d'altres. El seu primer disc nadalenc va esdevenir triple disc d'or en superar el 2018 el llindar de les dotze mil còpies venudes.

En el vessant de la seva projecció internacional, l'Orquesta Juvenil ha fet gires per Llatinoamèrica i Europa: el 2017 va viatjar a Colòmbia per formar part de l'Orquesta Juvenil de América Latina, va ser a Espanya i va tocar per primera vegada al Teatro Real de Madrid amb Juan Diego Flórez i el 2019 va participar al prestigiós Festival de Lucerna a Suïssa. A més, es va traslladar a Salzburg per rebre classes magistrals dels músics de la Wiener Philharmoniker. El 2022 va fer una gira amb gran èxit per Àustria i Suïssa, novament junt amb el tenor Juan Diego Flórez, i es va presentar a tres dels festivals de música simfònica més importants d'arreu: Salzburg, [Gustav Dobellabocerna.de](http://www.gustavdobellabocerna.de)

Ana María Patiño-Osorio, directora

© Óscar Bernal

Va començar la seva formació musical com a saxofonista abans de passar a la direcció d'orquestra. Va completar la llicenciatura en direcció d'orquestra a la Universitat EAFIT de Medellín abans de ser acceptada al prestigiós Màster de Direcció d'Orquestra de la Zürcher Hochschule der Künste amb Johannes Schlaefli, on es va graduar amb distinció acadèmica el 2021. Durant aquest temps va assistir a diverses classes magistrals, amb Herbert Bloomsted, Matthias Pintscher, Thomas Adès i Olaris Elt, i va ser convidada per Bernard Haitink al Festival de Música de Lucerna a Suïssa. Des del 2015 també col·labora amb l'orquestra Iberacademy de Medellín, on ha estat ajudant-ne el cofundador i director, Roberto González-Monjas, en multitud de projectes, incloent-hi fent la funció de directora convidada.

Va ser finalista del Concurs Internacional de Direcció Solti amb la Simfònica de la Ràdio de Frankfurt l'any 2020, també ha rebut el Premi Nacional 2021 a millor director de l'Orquestra Filarmònica de Bogotà i ha guanyat la beca de direcció del Dirigentenforum des Deutschen Musikrates el 2019.

És la guanyadora del segon premi, el premi del públic i el premi del jurat jove del Concurs Malko per a Joves Directors de Copenhaguen 2024. Entre els anys 2022 i 2024 ha estat directora adjunta de l'Orchestre de la Suisse Romande (OSR), essent la primera persona nomenada en aquest càrrec, fet que li ha permès treballar estretament amb Jonathan Nott. Des del seu nomenament ha recollit elogis per la qualitat artística, saviesa, delicadesa i un profund respecte per la música. El gener del 2023 va dirigir inesperadament i amb gran èxit l'OSR amb el violinista Daniel Lozakovich i el pianista Mikhaïl Pletnev com a solistes, actuació que «Le Temps» va descriure així: *“tota l'actuació d'Ana María Patiño-Osorio va impressionar per la seva força i tranquil·litat”*.

Els seus compromisos més destacats durant la temporada 2023-24 van incloure la direcció de l'orquestra Iberacademy a la Mozartwoche de Salzburg, Orchestre de Chambre de Lausana, Orquesta Sinfónica Nacional de Colòmbia, Filarmónica de Bogotá, Orquesta Sinfónica Nacional de l'Uruguai (SODRE), Orquesta Filarmónica de Medellín i Orquesta Sinfonía por el Perú, amb la qual fa una gira per Europa aquest setembre. Juntament amb l'aclamat tenor Juan Diego Flórez, la gira inclou concerts a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, Konzerthaus de Viena, Victoria Hall de Ginebra i Philharmonie de París, així com al Palau de la Música Catalana.

Altres compromisos de la temporada 2024-25 inclouen el retorn amb l'Orchestre de la Suisse Romande i debuts amb l'Orchestre National de Bordeus, Camerata de Ginebra, Royal Northern Sinfonia, Orquesta Simfònica George Enescu de Bucarest, Orquesta Simfònica de l'RTV Croata i Filharmònica de Sofia.

REVISTA MUSICAL CATALANA

WWW.REVISTAMUSICAL.CAT

120 anys
DOS
ANIVERSARIS **40**

**Vine a celebrar amb nosaltres
120 anys de la fundació i 40 de
la represa de la nostra publicació**

24 de setembre, 12 h. Carpa de l'APPEC.
Setmana del Llibre en Català (Pg. Lluís
Comanys) Amb Pere Andreu Jaridó
i l'actuació del quartet de barbershop
Metropolitan Union.

1 d'octubre, 18 h. Foyer del Palau
de la Música Catalana. Inauguració
de l'exposició "120-40: dos aniversaris
i una història musical". Entrada lliure
(cal confirmar l'assistència).

24 d'octubre, 19 h. Palau de la Música
Catalana. Concert *Giuseppe riconosciuto*.
Entrada lliure per a subscriptors
(cal confirmar l'assistència).

De l'1 al 15 d'octubre. Concurs i sorteig
d'un abonament a quatre concerts al
Palau de la Música. A les xarxes socials
de la Revista (X: revistamuscat;
IG: revistamusicalcat).
#jocdelaniversarirmc

Formació

Orquesta Juvenil Sinfonía por el Perú

Violins I

Alejandra Valentina Pino Villafranca
Sara Rocío Palomino Quispe
Daniela Alegría Vasquez Alvarado
Karla Alexandra Chiroque Palacios
Maria Eunice Vásquez Valles
Andrea Grecia Pisco Condori
Bryan Tyrone Garcia Mendizabal
Josué Alonso Ccancec Tomayquispe
Jose Carlos Marin Vargas
Isaac Jesé Valerio Castillo
Marcelo Ricardo Campos Talledo
Santiago Alonso Dominguez Lucero
Jose Luis Aponte Encalada

Violins II

Daniela Cristina Sumary Guardia
Anny Liliana Montes Hurtado
Ximena Alexandra Dextre Llerena
Carol Ernestine Bartra Onofre
Maria Fernanda Rivas Plata Vivas
Valentina Vildosola Aranda
Johanna Paz Salvatierra Velarde
Grisell Cristina Requejo Jimenez
Krizzia Isabel Yacila Santa Cruz
Leonardo David Gamarra Ruiz
Piero Alessandro Company Dávila
Ricardo Joaquín Montalvo Navarro

Violes

Gabriel Fonseca Vera
Martin Emilio Egúsquiza Figueroa
Santiago Gabriel Leiva Celis
Fernando Jeremy Ayala Silvera
Antonella Suarez Bianco
Priscilla Ibeth Perez Vasquez
Gianella Fernanda Campos Talledo
Daira Ayelén Yparraguirre Marin
Lunna Carrillo Balmaceda
Dafna Jo-Anne Ordinola Cortez

Violoncels

Krist Angelli Hurtado Durand
Niemka Silvana Valdiviezo Silva
Maicol Ricardo Huaranga Cristobal
Camila Saldaña Guillen
Samanta Judith Mori Vega
Tamara Solano Castañeda
Francesco Gabriell Campos Talledo
Daniela Ariana Rodriguez Rivas

Contrabaixos

Nicole Romi Revoredo Cristobal
Marycielo Cardenas Quispe
Jhoel Edwar Mamani Puma
Jackeline Arevalo Salvador
Keely Valeska Cornejo Reyes
Sergio Claudio Chumbes Barrientos

Flautes

Camilo Valentino Vela Arrieta
Diana Clarissa Espinoza Conislla
Shani Shiloh Degregori Perez

Oboès

Josue Abraham Pereyra Calvo
Rosana Camila Rengifo Rivas

Clarinets

Alejandro Andre Abanto Rivero
José André García Cabello

Fagots

Cristhian Eduardo Torres Manjarres
Karla Julissa Reyes Gomez

Trompes

Adriano Hugo Manrique Atencio

Josue Alberto Palacios Ramos

Jesus Alberto Bayona Jara

Jorge Arturo Chamorro Gamero

Trompetes

Fernando Jose Cruz Pachacute

Victor David Aburto Balladares

Fernando Jose Cruz Otoya

Trombons

Juan Aldair Borda Tineo

Gianmarko Sebastian Razuri Perez

Jesus Gabriel Quispe Rivas

Tuba

Ernesto Jesus Giron Zarate

Arpa

Mahatma Pedro Giraldo Ramirez Aguirre

Percussió

Alexis Andres Tolentino Noa

Fernando Josue Montes Zapata

Gabriel Fernando Pino Villafranca

Salvador Emmanuel Hurtado Durand

Ian Jhair Montes Mori

Textos

Vincenzo Bellini

I Capuletti e i Montecchi

Ària de Tebaldo: "O di Capellio generosi amici... È serbato a questo acciaro... L'amo tanto, e m'è sì cara"

Llibret de Felice Romani (1788-1865)

O di Capellio, generosi amici,
congiunti, difensori,
è grave ed altala cagion che ne
aduna
oggi a consesso.

Prende Ezzelino istesso
all'ire nostre parte,
e de' Montecchi sostenitor
si svela.

Oste possente ad assalirne
invia...

Duce ne viene de' Ghibellini
il più aborrito e reo,
il più fiero

Romeo.

Rinvenirlo io saprò: ne feci il
voto.

*De Capulet, generosos amics,
parents, defensors,
és greu i gran
la raó que ens crida
avui al consell.*

*El mateix Ezzelino
és fruit de la nostra ira,
i donant suport als Montescos
es desvela.*

*Hosts poderoses
a assaltar-nos envia...*

*El cap ve ara dels Gibel·lins,
el més detestable i delinqüent,
el més ferotge.*

Romeu.

Rebre'l sabré: he fet el vot.

È serbato a questo acciaio
del tuo sangue la vendetta:
l'ho giurato per Giulietta:
tutta Italia, il Ciel lo sa.
Tu d'un nodo a me sì caro
solo affretta il dolce istante;
ed il voto dell'amante
il consorte adempirà.

L'amo tanto, e m'è sì cara,
più del sol che mi rischiara;
è riposta, è viva in lei
ogni gioia del mio cor.
Ma se avesse il mio contento
a costarle un sol lamento,
ah! piuttosto io sceglierei
mille giorni di dolor.

*Està reservat aquest acer
per venjar la teva sang:
ho he jurat per Julieta,
tot Itàlia, i el Cel ho saben.
Tu d'un nus ben estimat
només espera el dolç instant:
i el jurament de l'amant
el consort acomplirà.*

*L'estimo tant, m'és tan estimada
més que el sol que m'il·lumina;
reposa i viu en ella
tota l'alegria del meu cor.
Però si la meva alegria
li hagués de costar un sol
lament,
ah!, abans jo triaria
mil dies de dolor.*

Gaetano Donizetti / Matteo Salvi

Il Duca d'Alba

"Inosservato, penetrava... Angelo casto e bel"

Llibret de Eugène Scribe (1791-1861) i Charles
Duveyrier (1803-1866)

Inosservato, penetrava in
questo sacro recesso,
asil solitario consacrato alle
lagrime!
Qui move ogni sera a pregar
pel padre suo!

L'attenderò, la rivedrò!

Angelo casto e bel,
non turbi un solo vel
di affanno e di terror, ah! no,
di questa cara il cor;
pietoso al mio pregar
deh! possa Iddio serbar,
a lei le gioie, a me i dolor!

Ma se proscritto e reo
mi manca il tuo sospiro
la mia memoria, Amelia,
almen non maledir.
La voce mia morendo ancor
non può che dir...

Angelo casto e bel...

*Sense ser vist, penetrava en
aquest sagrat recinte,
asil solitari consagrat a les
llàgrimes!
Aquí cada vespre ve a pregar pel
seu pare!*

L'esperaré, la tornaré a veure!

*Àngel cast i bell,
que no pertorbi ni un sol vel
de pena o terror, ah!, no,
el cor d'aquesta estimada;
compassiu al meu prec,
oh!, pugui Déu preservar
a ella les alegries, a mi els dolors!*

*Però si, proscrit i culpable,
em manca el teu sospir,
la meva memòria, Amèlia,
si més no, no la maleeixis.
La meva veu, morint, encara
només pot dir...*

Àngel cast i bell...

Gaetano Donizetti

Roberto Devereux

Ària de Roberto: "Ed ancor la tremenda porta... Come
uno spirito angelico... Bagnato il sen di lagrime"

Llibret de Salvatore Cammarano (1801-1852)

Ed ancor la tremenda porta
non si dischiude?... Un rio
presagio
Tutte m'ingombra di terror le
vene!
Pur fido è il messo, e quella
gemma è pegno
Securo a me di scampo.
Uso a mirarla in campo
Io non temo la morte; io viver
solo
Tanto desio, che la virtù di
Sara
A discolpar mi basti...
O tu, che m'involasti
Quell'adorata donna, i giorni
miei
Serbo al tuo brando, tu svenar
mi dei.

A te dirò negli ultimi
singhiozzi,
in braccio a morte:
Come uno spirto angelico
Pura è la tua consorte...
Lo giuro, e il giuramento
Col sangue mio suggello...
Credi all'estremo accento
Che il labbro mio parlò
Chi scende nell'avello
Sai che mentir non può.

Bagnato il sen di lagrime,
Tinto del sangue mio,
Io corro, io volo a chiedere
Per te soccorso a Dio!...
Impietositi gli angeli
Eco al mio duol faranno...
Si piangerà d'affanno
La prima volta in ciell!

*I encara la terrible porta no
s'obre?
Un mal averany m'omple de
por!
Però el missatger és fidel,
i aquell anell és mostra
de salvació segura.
Acostumat a tenir-lo al camp de
batalla,
no temo la mort.
Només desitjo viure per netejar
la virtut de Sara...
Oh, tu que em robes aquella
adorada dona!,
reservo els meus dies a la teva
espasa;
mata'm si vols.*

*Et diré, amb el meu darrer alè,
en braços de la mort:
Com un esperit angelical,
així de pura és la teva muller...
Ho juro i el jurament
segello amb la meva sang...
Creu els meus darrers mots
que diran dels meus llavis.
Saps que qui davalla al sepulcre
no pot mentir.*

*Amarat el pit de llàgrimes,
tenyit amb la meva sang,
corro, volo a demanar a Déu
auxili per a tu!
Àngels compadits
seran l'eco del meu dolor!...
Es plorarà de tristor
per primer cop al Cell!*

Giuseppe Verdi

Jérusalem

"L'Émir auprès de lui m'appelle.... Je veux encore entendre"

Llibret d'Alphonse Royer (1803-1875) i Gustave Vaëz (1812-1862)

L'Émir auprès de lui
m'appelle.
Que dois-je craindre encore?
De la France banni,
captif au sein d'une ville
infidèle,
je ne pourrai combattre dans
mon zèle
pour les ingrats qui m'ont
injustement puni!
Hélène est près de moi!... dans
leur camp!

Chère Hélène!
dont un destin cruel m'a
séparé!
Ne pas te voir,
quand le ciel te ramène!

Je briserai ma chaîne
et je te reverrai.

Je veux encore tendre
ta voix, ta voix si tendre.
Pour fuir faut attendre
les ombres du soi.
Ange vers qui s'envole
mon rêve d'espoir,

ah! bel ange, mon idole, je
veux encore te voir.

*L'emir al seu costat em crida.
Què he de témer encara?
Exiliat de França,
captiu dins d'una ciutat infidel,
no podré combatre amb el meu
zel
per aquells ingrats que m'han
castigat injustament!
Helena és a prop meu!..., al seu
camp!*

*Estimada Helena!
De qui un cruel destí m'ha
separat!
No veure't,
quan el cel et retorna!*

*Trencaré la meva cadena
i et tornaré a veure.*

*Vull escoltar de nou
la teva veu, la teva veu tan
tendra.
Per fugir, hem d'esperar
les ombres del capvespre.
Àngel cap a qui vola
el meu somni d'esperança,*

*ah!, bell àngel, la meva idola,
vull veure't una altra vegada.*

Charles Gounod

Roméo et Juliette

"L'amour... Ah ! lève-toi, soleil!"

Llibret de Jules Barbier (1825-1901) i Michael Carré
(1821-1872)

L'amour ! ... l'amour !
oui, son ardeur a troublé
tout mon être!

Mais quelle soudaine clarté
resplendit à cette fenêtre?
C'est là que dans la nuit
rayonne sa beauté!

Ah ! lève-toi, soleil! fais pâlir
les étoiles,
qui, dans l'azur sans voiles,
brillent au firmament.
Ah! lève-toi! paradis!
astre pur et charmant!
Elle rêve! ... elle dénoue
une boucle de cheveux
qui vient caresser sa joue! ...
Amour! amour ! Porte-lui mes
vœux!
Elle parle ! Qu'elle est belle!
Ah! je n'ai rien entendu!
Mais ses yeux parlent pour
elle,
Et mon cœur a répondu!

Viens! paradis!

L'amor!
Sí, el seu ardor ha pertorbat
tot el meu ésser!

Però quina sobtada llum
resplendeix en aquesta finestra!
Està allí la que irradia la seva
bellesa en la nit!

Ah! Alça't, sol, fes empal·lidir les
estrelles,
que, en el blau sense núvols,
brillen al firmament!
Ah! Alça't! Apareix! Apareix!
Astre pur i encisador!
Ella està somiant! Deixa anar
un rínxol de cabells
que acarona la seva galta!
Amor! Amor! Porta-li les meves
promeses!
Ella parla! Que bella que és!
Ah! No he entès res!
Però els seus ulls parlen per ella,
i el meu cor ha respost!
Ah! Alça't, sol!, etc.

Vine! Apareix !

Jacques Offenbach

La Belle Hélène

"Au mont Ida, tois déesses"

Henri Meilhac (1831 - 1897) y Ludovic Halévy (1834 - 1908)

Au mont Ida, trois déesses
se querellaient dans un bois.
"Quelle est, disaient ces
princesses,
la plus belle de nous trois?"

Évohé, que ces déesses,
pour enjôler les garçons,
évohé, que ces déesses
ont de drôles de façons !

Dans ce bois passe un jeune
homme,
un jeune homme frais et beau.
(parlé) (C'est moi!)
Sa main tenait une pomme...
vous voyez bien le tableau.

*Al mont Ida, tres deesses
es barallaven dins un bosc.
"Quina és", deien les princesses,
"la més bella de totes tres?"*

*Ai, que aquestes deesses,
per engalipar els minyons,
ai, que aquestes deesses,
prenen alegres formes.*

*Pel bosc passava un vailet,
un jovenet, fresc i bell
(Era jo!)
A la mà duia una poma,
us podeu imaginar prou
l'escena.*

Ah! "Holà! hé! le beau jeune homme,
beau jeune homme, arrêtez-vous,
et veuillez donner la pomme à la plus belle de nous."

Évohé, que ces déesses, *etc.*

L'une dit: "J'ai ma réserve, ma pudeur, ma chasteté, donne le prix à Minerve, Minerve l'a mérité!..."

Évohé, que ces déesses ont de drôles de façons.

L'autre dit: "J'ai ma naissance, mon orgueil et mon Paon. Je dois l'emporter, je pense donne la pomme à Junon."

Évohé, que ces déesses ont de drôles de façons pour enjôler les garçons.

La troisième, ah! la troisième...

La troisième ne dit rien.

Elle eut le prix tout de même...

Calchas, vous m'entendez bien!

Évohé, que ces déesses, *etc.*

*"Ei, hola, bon minyó,
bell jovenet, atura't,
i vulgues lliurar la poma
a la més formosa entre
nosaltres."*

Ai, que aquestes deesses, etc.

*Una va dir: "Jo soc discreta,
amb pudor i casta,
lliura el premi a Minerva,
Minerva s'ho mereix."*

*Ai, que aquestes deesses,
prenen alegres formes.*

*Una altre digué: "Jo tinc
nissaga,
amb orgull i vanitat.
Me l'he d'endur, crec jo,
lliura la poma a Juno."*

*Ai, que aquestes deesses,
prenen alegres formes
per engalipar els minyons.*

*La tercera, ah, la tercera!
La tercera no va dir res.
I va ser la que es va endur el
premi del tot...
Calchas, vós ja m'enteneu!*

Ai, que aquestes deesses, etc.

José Serrano

La alegría del batallón

"Aquí está quien lo tiene to y no tiene na... Al mismito rey del moro"

Llibreto de Carlos Arniches (1866-1943) i Félix Quintana (????-1973)

Aquí está quien lo tiene *tó* y no tiene *ná*.

Por el mismo rey del moro,

no me cambiara yo que no tengo *ná* y lo tengo *tó*.

Con lo que guardo aquí, *pá* mi morena, nena, nena,

que me importa que haya pena si no hay pena para mí.

Ah! la la la la la la la la la...

al mismito rey del moro

no le envidiara yo que no tengo *ná* y lo tengo *tó*.

Ni el tronío del cañón, ni de la noche el callar

hacen perder la alegría que el alma mía siempre, siempre tendrá.

Que el que *ná* puede perder y sin *ná* lo tiene *tó*

dende que el sol se levanta, canta que canta

sin dar tregua a su garganta pasa *er* día como yo.

Ah! la la la la la la la la la la

al mismito rey del moro

no le envidiara yo que no tengo *ná* y lo tengo *tó*

Ay, nena, solo no ver tu carita me da pena

ay, lucero, solo por no verte muero, ah! ah!

Pablo Luna

La pícaro molinera

"Paxarín, tú que vuelas..."

Llibret d'Ángel Torres del Álamo (1880-1958) y Antonio Asenjo Pérez (1879-1940)

Mi locura
non tie cura,
qué amargura.

Mi sufrir no es vivir
y pido a Dios morir
que es el mayor pesar amar.

Paxarín, tú que vuelas, tiende las alas
y con tu pico de oro dile a mi amada,
dile tú si está sola, que estoy ya loco
porque a mí no me quiere y quiere a otro.
Por ella no duermo, y es mi gran pena
tenerla yo miedo porque no es buena.

Dile tú que esta noche en la fiesta, la estaré viendo,
y que si no me mira por ella muero.
Dile tú que yo deliro y por ella suspiro,
pues vivo por su amor.

Que sin ella non rezo ya a los santiños
que non canto como antes por los caminos
y que si a veces canto casi me afuego
que a la vez canto y lloro como los niños, ¡cómo lo niños!
que a la vez canto y lloro como los niños.
Ah! Con ella sueño.

Dame vergüenza lo que yo he llorado
solo en mi alcoba sabiendo lo mala que esa loba.

Dile tú que no dejo de verla por donde miro
y abrazarme quisiera con sus suspiros
Dile tú que yo deliro y por ella suspiro
pues vivo por su amor.

Reveriano Soutullo i Juan Vert

El último romántico

"Bella enamorada"

Llibret de José Tallaeche (1887-1948)

Bella enamorada, con tu imagen sueño
y un amor dichoso busco para mí.
Bella enamorada, que eres mi consuelo,
ya sin tu cariño, ya sin tu cariño, no podré vivir.

Noche de amor, noche misteriosa,
ven hacia mí, sombra de mujer;
Suave placer, ver lo que soñamos,
quiero vivir por volverla a ver.
Ilusión perdida, quiero recordar
de un amor lejano que no volverá.

Dama misteriosa, que en la sombra vives
dime ya quien eres y sabrás mi amor.
Bella entre las bellas, linda enamorada,
tú eres mi tormento, tú eres mi tormento,
yo tu esclavo soy.

Noche de amor, noche misteriosa,
ven hacia mí, sombra de mujer;
suave placer, ver lo que soñamos,
quiero vivir por volverla a ver.

Noche de amor, noche misteriosa,
ven hacia mí, sombra de mujer;
ilusión perdida, quiero recordar
de un amor lejano que ya no volverá.

Agustín Lara

Granada

Text d'Agustín Lara

Granada tierra soñada por mí,
mi cantar se vuelve gitano
cuando es para ti.

Mi cantar, hecho de fantasía,
mi cantar, flor de melancolía,
que yo te vengo a dar.

Granada, tierra ensangrentada
en tardes de toros,
mujer que conserva el embrujo
de los ojos moros.

Te sueño rebelde y gitana,
cubierta de flores
y beso tu boca de grana,
jugosa manzana
que me habla de amores.

Granada, manola cantada
en coplas preciosas,
no tengo otra cosa que darte
que un ramo de rosas.

De rosas, de suave fragancia
que le dieran marco a la virgen morena.

Granada, tu tierra está llena
de lindas mujeres,
de sangre y de sol.

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Dimarts, 8 d'abril de 2025 - 20h

Sala de Concerts

Diana Damrau, soprano

Jonas Kaufmann, tenor

Helmut Deutsch, piano

Lieder de Strauss i Mahler

Preus: de 28 a 150 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen^{PI}

GRUPO euromadi

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

hp
CONTROL
GROUP

Limak

CONTROL
GROUP

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

Santander

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACEUTICS
DE BARCELONA

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

factorenergia

Santander
Fundación

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

FUNDACIÓ
PUIG

REPSOL
Fundación

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Gramona

GVC Gaesco

Fundación
Dvesta

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia
100 ANYS
Connectant
moments

Telefónica
desde 1924

Mitjans Col·laboradors

ara

elPeriódico

EL PUNT AVUI⁺

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

LA VANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

3 CATALUNYA
RÀDIO

theNEW
BARCELONA
POST

SE2
CATALUNYA

EL PAÍS

SÀPIENS

TMB
Transports
Metropolitans
de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Eurofirms Group – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello – Manel Vallet Garriga – Jordi Simó Sanahuja

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

